

СТАНОВИЩЕ

от професор дфн Христо Кафтанджиев

за дисертацията на Александър Илиев Касабов на тема

“МУЗИКАЛНИТЕ МУЗЕИ В БЪЛГАРИЯ – СТРАТЕГИИ, РАЗВИТИЕ И КУЛТУРЕН ПИАР В УСЛОВИЯТА НА ИНФОРМАЦИОННО ОБЩЕСТВО И ПАЗАРНИ ОТНОШЕНИЯ. ДИГИТАЛИЗАЦИЯ И ОПАЗВАНЕ НА ФОНДОВЕТЕ”

Дисертационният труд е посветен на важен проблем по отношение на музеологията и пиара. Той е развита в 5 основни глави, плюс увод, заключение. Обемът му е 243 страници. В библиографията са цитирани 107 научни заглавия.

Авторът има и необходимите научни публикации, които се изискват при защитата на дисертацията. По всички тези показатели дисертацията отговаря на изискванията за такова научно съчинение.

В първата глава са анализирани някои от аспектите на културния пиар, направен е кратък анализ на историята на възникването на музикалните музеи в България и на законодателството и финансово-счетоводна дейност в това отношение. Изследвани са и важни аспекти по отношение на обществения натиск за разкриването на музеите.

След това анализът продължава по отношение на музикалните музеи в България и техните стратегии и развитие. Много внимание е отделено на къщата-музей „Петко Стайнов” в Казанлък; къщата-музей „Борис Христов” в София и къщата-музей „Панчо Владигеров” в София. Авторът е демонстрирал, че познава отлично материята по отношение на историята и структурата на музеите.

Другото важно нещо в случая е, че е направен и много сериозен научен анализ по отношение на пиара комуникациите на тези музеи. Тази тема е изследвана научно за пръв път в българската теория на маркетинговите комуникации.

В следващата глава е анализирана стратегията за развитието на „Виртуален музей на българската музика” към музикалния отдел на Националната библиотека. Описан е впечатляващ проект, който се състои от 10 етапа. Експозицията е планирана да се състои от 53 модула, базирани в 4 основни тематични дяла.

Без всякакво съмнение е, че дигитализацията на музеите е най-важната перспектива в тяхното развитие. Това прави тази глава от дисертацията една от най-ценните, както в теоретичен, така и в практически план.

Петата глава е посветена на дигитализацията и на опазването на музикалните фондове. Причината е, че колекциите са основно от грамофонни плочи и магнитофонни ленти. (В скоби искам да отбележа, че същият проблем седи пред библиотеките по отношение на книжните тела, както и пред Българската национална филмотека, където филмите са основно на филмови ленти.)

Отлично впечатление прави и сравнителният анализ на пиар комуникациите на трите музея. Това е и един от най-сериозните научни приноси в дисертацията, доказателство за научните възможности на дисертанта по отношение на пиар общуванията.

Сериозен научен принос по мое мнение е и анализът на историята и на експозициите на трите музикални музея.

Впечатляващ принос е и стратегията за развитието на „Виртуален музей на българската музика” към музикалния отдел на Националната библиотека.

Едно от най-сериозните изисквания в новите правила за защитите на дисертации е приложният им аспект. В това отношение дисертацията също отговаря напълно на изискванията – Александър води активно радиопредавания по темата на дисертацията, с негова помощ са проведени няколко тематични изложби в двата софийски музикални музея, автор е и на музикални ивенти в рамките на Националната библиотека. Освен това е дигитализирал и немалко музикални записи.

Бих искал да отбележа, че съм консултирал Александър по време на писането на дисертацията. Той взе под внимание всичките ми забележки. Това, без никакво съмнение, допринесе за научното качество на дисертацията.

Поради всички тези причини без никакво колебание ще гласувам да се присъди на Александър Илиев Касабов образователната и научна степен „доктор” и се надявам, че и останалите колеги от Комисията ще постъпят по същия начин.

София,
26.08.2011

Подпис,

проф. дфн Христо Кафтанджиев